

Súd: Krajský súd Trnava
Spisová značka: 23Co/334/2013
Identifikačné číslo súdneho spisu: 2111219569
Dátum vydania rozhodnutia: 27. 10. 2014
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Lea Stovičková
ECLI: ECLI:SK:KSTT:2014:2111219569.1

Uznesenie

Krajský súd v Trnave v právnej veci navrhovateľa: M. I., nar. X.XX.XXXX, bytom O., A. XXXX/XX, zastúpeného: Mgr. Róbert Liška, advokát, Poprad, Štefánikova 882/39, proti odporcovi: CARLUX, s. r. o., Trnava, Kollárova 34, IČO: 45 900 566, zastúpenému: JUDr. Zuzana Mahranová Florišová, advokátka, Trnava, Kapitulska 6, o určenie vlastníckeho práva, o odvolaní navrhovateľa proti uzneseniu Okresného súdu Trnava z 27. februára 2013 č. k. 19C/129/2011-62, takto

rozhodol:

Uznesenie súdu prvého stupňa **p o t v r d z u j e**.

o d ô v o d n e n i e :

Súd prvého stupňa uznesením napadnutým odvolaním neschválil súdny zmier nasledovného znenia : Súd určuje, že navrhovateľ je vlastníkom nákladného motorového vozidla, továrenskej značky VOLKSWAGEN TOUAREG VAN 7L, VIN: WVGZZZ7LZ6D062099, rok výroby 2006, EČV: BA 501 OH , farba šedá metalíza.

O trovách konania vyslovil, že žiaden z účastníkov nemá právo na náhradu trov konania.

Rozhodnutie odôvodnil ustanovením § 99 ods. 1, 2 a 3 Občianskeho súdneho poriadku a § 123 Občianskeho zákonníka a tým, že pred začatím pojednávania 27.2.2013 uzatvorili účastníci konania zmier, ktorý je v rozpore s právnymi predpismi. Vychádzal zo záveru, že uzavretý zmier nie je možné schváliť, nakoľko v tomto štádiu konania, pred vykonaním dokazovania, nemožno jednoznačne posúdiť, že je v súlade s hmotným právom, v danom prípade s ustanovením § 123 Občianskeho zákonníka, v zmysle ktorého právo nakladať s predmetom vlastníctva má len vlastník. K uvedenému záveru dospel na základe toho, že nie je bezpečne preukázané, že vlastníkom predmetného motorového vozidla je len jeden z účastníkov predmetného konania a nie je ním tretia osoba, keď ako vyplýva zo skutkového stavu uvedeného v návrhu na začatie konania ako i z listinných dôkazov predložených navrhovateľom, navrhovateľ mal predmetné vozidlo nadobudnúť od P. A., ktorý vozidlo nadobudol na základe písomnej zmluvy uzavretej medzi ním a spoločnosťou KMJ, s. r. o., ktorej konateľom bol Vladimír Klimo, ktorý bol právoplatne odsúdený za spreneveru, keď si prisvojil cudziu vec, ktorá mu bola zverená (predmetné motorové vozidlo) Rastislavom Pavlovičom (konateľom odporcu v predmetnom konaní - CARLUX, s. r. o.), ktorý predmetné motorové vozidlo odkúpil cez spoločnosť AUTOCOMODEX TRNAVA, s. r. o. od vlastníka vozidla Volkswagen Finančné služby Slovensko, s. r. o. Podľa tvrdenia navrhovateľa v predmetnom návrhu, odporca - spoločnosť CARLUX, s. r. o. mala predmetné motorové vozidlo nadobudnúť až následne 8.2.2011, teda potom ako sa on (navrhovateľ) na základe ústnej dohody stal majiteľom vozidla. Z trestného rozkazu, vydaného Okresným súdom Pezinok vyplýva, že Vladimír Klimo, prevzal motorové vozidlo od Rastislava Pavloviča, konateľa spoločnosti AUTOCOMODEX Trnava, s. r. o. ako vlastníka. Z uvedeného vyplýva, že v danej veci nie je sporná iba skutočnosť, či nadobudnutie vlastníctva k predmetnému motorovému vozidlu navrhovateľom je platným právnym úkonom, ale i skutočnosť, kto bol vlastníkom predmetného motorového vozidla v čase, keď malo byť toto vozidlo prevedené na navrhovateľa. Preto v tomto štádiu konania, pred vykonaním dokazovania, nie je vôbec

jednoznačne preukázané, že vlastníctvo k predmetnému motorovému vozidlu svedčí len niektorému z účastníkov konania, teda navrhovateľovi alebo odporcovi, ktorý môže s vecou (motorovým vozidlom) nakladať a uzavrieť i prípadný zmier.

Proti uzneseniu súdu prvého stupňa podal odvolanie navrhovateľ, ktorý navrhol zrušenie uznesenia a vrátenie veci súdu prvého stupňa na ďalšie konanie. Odvolanie odôvodnil ustanovením § 205 ods. 2 písm. d) Občianskeho súdneho poriadku (ďalej len „O. s. p.“) a nesprávnymi skutkovými zisteniami súdu prvého stupňa na základe vykonaných dôkazov. Argumentoval tým, že v trestnom konaní bolo jednoznačne preukázané, že sa stal vlastníkom motorového vozidla a odporcovi ako poškodenému v trestnom konaní bola priznaná náhrada škody za scudzené motorové vozidlo, a navrhovateľ bol v predmetnom trestnom konaní odkázaný na civilnoprávne konanie, keďže jedine deklaratórnym rozhodnutím súdu mu môže byť motorové vozidlo vydané z policajného depozitu. Keďže žiadna tretia osoba si vlastnícke právo k motorovému vozidlu neuplatňuje, jediným možným a spravodlivým vyriešením vzájomných právnych vzťahov je určenie, že vlastnícke právo svedčí navrhovateľovi.

Odporca vo vyjadrení k odvolaniu navrhovateľa navrhol uznesenie súdu prvého stupňa potvrdiť z dôvodu vecnej správnosti. Uviedol, že odporca, ktorému bola už v trestnom konaní súdom priznaná náhrada škody, v snahe nevystupovať ako žalovaný vleklého a dôkazne náročného súdneho konania, súhlasil s uzatvorením súdneho zmiernenia s navrhovateľom z dôvodu, aby následným vydaním vozidla na základe rozhodnutia súdu dosiahli spoločným konaním čo najrýchlejšie a aj z časového hľadiska čo najúčelnejšie zmiernenie škôd na ich majetku, ktoré im vznikli spáchaním trestného činu sprenevery. Podľa odporcu, navrhovateľ opierajúci svoju žalobu a preukazujúci nadobudnutie vlastníckeho práva k vozidlu podľa § 446 Obchodného zákonníka, musí minimálne preukázať nadobudnutie vlastníckeho práva k nemu, ktorý dôkaz doposiaľ nepredložil.

Krajský súd v Trnave ako súd odvolací (§ 10 ods. 1 O. s. p.) prejednal vec v medziach odvolania, bez pojednávania, pretože nešlo o vec samu a ani o žiaden zo zákonom ustanovených prípadov potreby prejednania veci na pojednávaní (§ 212 ods. 1 a § 214 ods. 2 O. s. p.) a dospel k záveru, že odvolanie nie je dôvodné a rozhodnutie súdu prvého stupňa je vecne správne.

Predmetom konania je neschválenie zmiernia uzavretého účastníkmi konania súdom.

Navrhovateľ si návrhom na začatie konania, doručeným súdu 30.8.2011 uplatnil určenie, že je vlastníkom motorového vozidla, továrenskej značky zn. WV TOUAREG VAN 7L, VIN: WVGZZZ7 LZ6D062099, EČV: BA501 OH, šedá metalíza. Návrh odôvodnil tým, že na základe ústnej dohody s predávajúcim P. A. sa stal majiteľom predmetného motorového vozidla WV TOUAREG, na ktoré už predtým poskytol predávajúcemu hotovosť vo výške 12.900 eur na jeho zakúpenie. Predávajúci P. A. vozidlo nadobudol na základe kúpno predajnej zmluvy z 29.1.2011, ktorá bola uzavretá medzi ním a spoločnosťou KMJ, s. r. o., so sídlom Myslenická 1, Pezinok, ktorého konateľom je Vladimír Klimo. Vladimír Klimo bol poverený predajom uvedeného vozidla Rastislavom Pavlovičom, ktorý predtým uvedené vozidlo cez spoločnosť AUTOCOMODEX Trnava, s. r. o. odkúpil od vlastníka vozidla Wolksvagen finančné služby Slovensko, s. r. o. a poskytol na sprostredkovanie predaja spolu so všetkými potrebnými dokladmi Vladimírovi Klimovi, t. j. spoločnosti KMJ, s. r. o. Po zakúpení vozidla zaslal navrhovateľ Vladimírovi Klimovi originál osvedčenia o evidencii vozidla s tým, že mu bude obratom po prepise na jeho osobu vrátený, čo sa však už nestalo a motorové vozidlo bolo 10.2.2011 zaistené ORPZ, OKI Prešov z dôvodu, že uznesením ORPZ, OKI Pezinok zo 16.3.2011 bolo začaté trestné stíhanie obvineného Vladimíra Klima, keďže na podklade dovtedy zistených skutočností, nemal mať oprávnenie na predaj predmetného motorového vozidla, ale toto mal podľa pokynov Rastislava Pavloviča len ukázať prípadným záujemcom ako sprostredkovateľ predaja, teda svojim konaním uviedol navrhovateľa M. I. do omylu, pretože v rozpore so skutočnosťou vystupoval ako vlastník predmetného motorového vozidla, ktoré bolo následne navrhovateľovi zaistené. Tým, že Vladimír Klimo Rastislavovi Pavlovičovi predmetné vozidlo nevrátil a ani mu neodovzdal finančnú hotovosť, spôsobil mu škodu najmenej vo výške predajnej ceny vo výške 12.900 eur. Ďalej navrhovateľ v návrhu uviedol, že na predmetné motorové vozidlo si vlastnícke právo uplatňuje aj odporca v zastúpení Rastislavom Pavlovičom, konateľom spoločnosti, ktorá mala uvedené motorové vozidlo nadobudnúť 8.2.2011 od spoločnosti AUTOCOMODEX Trnava, s. r. o. Podľa navrhovateľa zo strany Rastislava Pavloviča ide len o zahmlievanie vlastníckych vzťahov z dôvodu, že mu Vladimír Klimó nevyplatil a neodovzdal finančnú hotovosť zinkasovanú za predaj vozidla a tomu prispôobil aj svoje následné kroky ako aj svedeckú výpoveď tak, aby sa vlastníkom vozidla stala jeho

spoločnosť CARLUX, s. r. o. Navrhovateľ svoje vlastnícke právo odvodzuje aj z toho, že vozidlo kúpil na podnikateľské účely a k uzavretiu kúpnej zmluvy medzi ním a predávajúcim došlo podľa § 446 Obchodného zákonníka a vzhľadom na dobromyseľnosť sa stal vlastníkom vozidla ku dňu vyplatenia celej kúpnej ceny, pričom je nesporné, že navrhovateľ je podnikateľským subjektom a kúpna zmluva medzi ním a predávajúcim časovo predchádzala kúpe spoločnosti CARLUX, s. r. o. z 8.2.2011.

Z kúpno-predajnej zmluvy z 29.1.2011 vyplýva, že bola uzavretá medzi spoločnosťou KMJ, s. r. o. ako predávajúcim a P. A. ako kupujúcim, predmetom zmluvy bolo motorové vozidlo, továrenskej značky zn. WV TOUAREG VAN 7L, VIN: WVGZZZ7 LZ6D062099, EČV: BA501 OH, šedá metalíza.

Z úradného záznamu o zaistení veci Okresného riaditeľstva Policajného zboru, odbor kriminálnej polície Prešov z 10.2.2011 vyplýva, že v zmysle § 21 ods. 1 zákona č. 171/1993 Z. z. o policajnom zbore v znení neskorších predpisov, bola 10.2.2011 osobe : M. I., nar. X.XX.XXXX zaistená vec, motorové vozidlo továrenskej značky zn. WV TOUAREG VAN 7L, VIN : WVGZZZ7 LZ6D062099, EČV: BA501 OH, šedá metalíza. Dôvodom zaistenia bola skutočnosť, že v predmetnej veci je dôvodné podozrenie, že vec súvisí so spáchaním prečinu sprenevery podľa § 213 ods. 1, 2 písm. a) Trestného zákona.

Z Trestného rozkazu sp. zn. 2T 196/2011, vydaného Okresným súdom Pezinok 13.10.2011 vyplýva, že obvinený Vladimír Klimo bol uznaný vinným, že 22.1.2011 na presne nezistenom mieste v Trnave prevzal od Rastislava Pavloviča, konateľa spoločnosti AUTOCOMODEX Trnava, s. r. o. ako vlastníka, motorové vozidlo továrenskej značky zn. WV TOUAREG VAN 7L, VIN : WVGZZZ7 LZ6D062099, EČV : BA501 OH, šedá metalíza, za účelom jeho ponúknutia záujemcovi o kúpu, následne 29.1.2011 na benzínovej stanici v Modre, vystupujúc ako konateľ spoločnosti KMJ, s. r. o. a vlastník predmetného motorového vozidla, napriek tomu, že vlastníkom vozidla nebol, uzatvoril kúpno-predajnú zmluvu s P. A., ktorému vozidlo odovzdal a ktorý od neho motorové vozidlo odkúpil za sumu 12.900 eur, ktorú uhradil M. I. ako budúci majiteľ vozidla, čím spôsobil poškodenú spoločnosť CARLUX, s. r. o. v zastúpení konateľom Rastislavom Pavlovičom škodu vo výške 15.000 eur. Teda prisvojil si cudziu vec, ktorá mu bola zverená a spôsobil tak na cudzom majetku väčšiu škodu, čím spáchal prečin sprenevery, za čo bol odsúdený. Rozhodnutie nadobudlo právoplatnosť 29.3.2012.

Pred začatím pojednávania 27.2.2013 uzatvorili účastníci konania zmier a požiadali súd, aby tento zmier schválil.

Podľa § 99 ods.1, 2 a3 Občianskeho súdneho poriadku, ak to povaha veci pripúšťa, môžu účastníci skončiť konanie zmierom. O zmier sa má súd vždy pokúsiť (ods. 1). Súd rozhodne o tom, či zmier schvaľuje; neschváli ho, ak je v rozpore s právnymi predpismi. V takom prípade súd po právoplatnosti uznesenia pokračuje v konaní (ods. 2). Schválený zmier má účinky právoplatného rozsudku. Rozsudkom však môže súd zrušiť uznesenie o schválení zmiernu, ak je zmier podľa hmotného práva neplatný. Návrh možno podať do troch rokov od právoplatnosti uznesenia o schválení zmiernu (ods. 3).

Podľa § 123 Občianskeho zákonníka, vlastník je v medziach zákona oprávnený predmet svojho vlastníctva držať, užívať, požívať jeho plody a úžitky a nakladať s ním.

Z citovaného ustanovenia § 99 O. s. p. vyplýva, že súdny zmier je zmier schválený uznesením súdu. Súd schváli zmier, ak to povaha veci pripúšťa a dohoda účastníkov nie je v rozpore s hmotným právom. Z dikcie, ak to povaha veci pripúšťa, možno vyvodiť, že zmier schváli súd najmä v prípadoch, keď účastníci dohody majú jej uzavretie o predmete konania v hmotnoprávnej dispozícii, inak povedané, predmet konania tvoria také práve a povinnosti, ktoré podľa hmotného práva pripúšťajú dohodu (nemajú v statusových veciach a v konaniach, ktoré možno začať aj bez návrhu). V prípade schvaľovania súdneho zmiernu závisí od štádia konania, v ktorom sa zmier uzatvára, či jeho podkladom bude dôsledne vykonané dokazovanie, alebo nie. V zásade pri schvaľovaní súdneho zmiernu nemusí súd vykonávať dokazovanie tak, ako by ho vykonával v prípade meritórneho skončenia veci autoritatívnym výrokom. Súd vychádza zo substancovaných skutkových tvrdení účastníkov a doteraz vykonaného dokazovania. V podstate skúma iba to, či zmier možno podľa hmotného práva uzavrieť a či dohoda nie je neplatná.

Súd prvého stupňa dospel k záveru, že uzavretý zmier nie je možné schváliť, nakoľko v tomto štádiu konania, pred vykonaním dokazovania, nemožno jednoznačne posúdiť, že je v súlade s hmotným

právom, v danom prípade s ustanovením § 123 Občianskeho zákonníka, v zmysle ktorého právo nakladať s predmetom vlastníctva má len vlastník. S uvedeným záverom súhlasí aj odvolací súd.

V danom prípade súd nemá bezpečne preukázané, že vlastníkom predmetného motorového vozidla je len jeden z účastníkov predmetného konania a nie je ním tretia osoba, keď ako vyplýva zo skutkového stavu uvedeného v návrhu na začatie konania ako i z listinných dôkazov predložených navrhovateľom, navrhovateľ mal predmetné vozidlo nadobudnúť od P. A., ktorý vozidlo nadobudol na základe písomnej zmluvy uzavretej medzi ním a spoločnosťou KMJ, s. r. o., ktorej konateľom bol Vladimír Klimo, ktorý bol právoplatne odsúdený za spreneveru, keď si prisvojil cudziu vec, ktorá mu bola zverená (predmetné motorové vozidlo) Rastislavom Pavlovičom (konateľom odporcu v predmetnom konaní - CARLUX, s. r. o.), ktorý predmetné motorové vozidlo odkúpil cez spoločnosť AUTOCOMODEX TRNAVA, s. r. o. od vlastníka vozidla Volkswagen Finančné služby Slovensko, s. r. o. Podľa tvrdenia navrhovateľa v predmetnom návrhu, odporca - spoločnosť CARLUX, s. r. o. mala predmetné motorové vozidlo nadobudnúť až následne 8.2.2011, teda potom ako sa navrhovateľ na základe ústnej dohody stal vlastníkom vozidla. Z trestného rozkazu, vydaného Okresným súdom Pezinok vyplýva, že Vladimír Klimo, prevzal motorové vozidlo od Rastislava Pavloviča, konateľa spoločnosti AUTOCOMODEX Trnava, s. r. o. ako vlastníka.

Z uvedeného vyplýva, že v danej veci nie je sporná iba skutočnosť, či nadobudnutie vlastníctva k predmetnému motorovému vozidlu navrhovateľom je platným právnym úkonom, ale i skutočnosť, kto bol vlastníkom predmetného motorového vozidla v čase, keď malo byť toto vozidlo prevedené na navrhovateľa. Teda súd v tomto štádiu konania, pred vykonaním dokazovania, nemá vôbec jednoznačne preukázané, že vlastníctvo k predmetnému motorovému vozidlu svedčí len niektorému z účastníkov konania, teda navrhovateľovi alebo odporcovi, ktorý len môže s vecou (motorovým vozidlom) nakladať a uzavrieť i prípadný zmier. Pokiaľ súd prvého stupňa postupoval podľa § 99 ods. 2 O. s. p. a zmier uzavretý účastníkmi konania neschválil z dôvodu jeho rozporu s hmotným právom, postupoval správne.

Odvolací súd podľa § 219 Ods. 1 O. s. p. potvrdil uznesenie súdu prvého stupňa z dôvodu jeho vecnej správnosti.

Toto rozhodnutie bolo prijaté senátom pomerom hlasov 3:0 (§ 3 ods. 9 posledná veta zákona č. 757/2004 Z. z. o súdoch a o zmene a doplnení niektorých zákonov).

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je možné podať odvolanie.